

Arrest

nr. 232 517 van 13 februari 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VANDER VELPEN
Atletenstraat 31
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 februari 2019 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 april 2019 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 17 december 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. VANDER VELPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 januari 2019 diende verzoekster een aanvraag in tot afgifte van een visum kort verblijf. Zij diende dergelijke aanvraag in samen met haar moeder en haar zus om haar pasgeboren nichtje (dochtertje van verzoeksters broer) te komen bezoeken in België. Verzoeksters moeder kreeg het visum toegekend. Verzoekster en haar zus kregen echter een negatieve beslissing.

De negatieve beslissing die werd getroffen t.a.v. verzoekster is de thans bestreden beslissing. Zij luidt als volgt:

"Mevrouw/Mijnheer [A.H.],

[X] De/Het Ambassade van België te TUNIS

(...)

[X] uw visumaanvraag onderzocht

(...)

[X] Het visum is geweigerd

(...)

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

(...)

9. [X] uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld

(...).

Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

* Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld

Betrokkene bewijst dat zij student is, maar toont niet aan dat zij voldoende financiële banden heeft met het land van origine.

Betrokkene legt een bankrekening van haar moeder voor met financiële middelen, maar de oorsprong van deze middelen is ongekend wegens het ontbreken van een inkomstenhistoriek met regelmatige inkomsten op deze rekening.

Betrokkene toont onvoldoende sociaal-economische banden aan met het land van origine.

Omwille van bovenstaande cumulatieve redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen neergelegd. De wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziet hiervoor geen sanctie.

De verwerende partij heeft evenmin een administratief dossier neergelegd. Artikel 39/59, §1, van de Vreemdelingenwet schrijft in dit geval voor: "Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn".

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpt verzoekster op: "Schending van de materiële motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht."

Verzoekster betoogt als volgt:

"De Raad is bevoegd in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht na te gaan of verweerster bij de beoordeling uitgegaan is van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct beoordeeld heeft en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Dat kan besloten worden dat, indien een bestuurshandeling niet degelijk gemotiveerd werd, zulks leidt tot een gemis van een wezenlijke waarborg tegen willekeur en zulks geldt als bewijs dat de Minister van Migratie -en asielbeleid en maatschappelijke integratie de haar voorgelegde middelen niet zorgvuldig onderzocht heeft en haar uitspraak niet beredeneerd heeft;

Dat verzoekster van mening is dat de beslissing van de Minister gebrekkig en niet zorgvuldig werd gemotiveerd.

Dat het visum aan verzoekster werd geweigerd omdat verweerster van mening is dat er in hoofde van verzoekster onvoldoende wordt aangetoond dat zij financiële banden heeft met land van herkomst en

dat zij onvoldoende sociaal-economische banden zou hebben met land van herkomst. Verzoekster zou dus onvoldoende garantie bieden op terugkeer.

Artikel 14 van de VERORDENING (EG) Nr. 810/2009 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode) bepaalt:

"Van aanvragers van een eenvormig visum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken: a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt; b) documenten met betrekking tot logies of het bewijs van voldoende middelen om in logies te voorzien; c) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voldoende middelen van bestaan heeft zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij zeker zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen, overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), en lid 3, van de Schengengrenscode; d) informatie die het mogelijk maakt het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten. te beoordelen." (eigen onderlijning)

Bovendien bepaalt artikel 32 van de visumcode bepaalt dat het visum kan worden geweigerd indien:

"(...) b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum."

Verzoekster legde volgende documenten voor i.v.m. om haar voornemen om het grondgebied tijdig te verlaten te staven:

- 1. Schoolattest waaruit blijkt dat zij studente is (wat ook niet wordt betwist) plus betaling van haar inschrijvingsgeld;*
- 2. Document met overzicht van haar vakantieperiodes;*
- 3. Vroeger visum afgeleverd in 2013 en dat correct werd nageleefd;*
- 4. Informatie i.v.m. haar familiale situatie in Tunesië, met name de aanwezigheid van hun moeder bij wie verzoekster samen met haar zus inwoont.*
- 5. Begeleidende brief van de raadsman van verzoekster met toelichting en inventaris met relevante stukken(stuk 2);*
- 6. Bankuittreksel van de rekening van de moeder van verzoekster waaruit blijkt dat de moeder maandelijks pensioen ontvangt vanuit Nederland.*
- 7. Verbintenis tot tenlasteneming, ondertekend door haar broer.*

De redenen die verweerster opgeeft om te twifelen aan het voornemen van verzoekster om het Belgisch grondgebied tijdig te verlaten zijn:

- Het feit dat verzoekster geen financiële banden aantoont met land van herkomst. Volgens verweerster zou de oorsprong van de financiële middelen op de bankrekening van de moeder ongekend zijn wegens het ontbreken van een inkomstenhistoriek met regelmatige inkomsten op deze rekening.*
- Tevens zou verzoekster onvoldoende aantonen sociaal- economische banden hebben met land van origine.*

Nochtans blijkt uit de stukken die verzoekster heeft gevoegd aan haar visumaanvraag, doch ook uit de begeleidende brief van de advocaat van verzoekster (die overigens rechtstreeks werd overgemaakt aan verweerster zodanig niet kan worden beweerd dat zij van deze informatie niet op de hoogte waren- stuk 2 e-mail 17.01.2019 plus bewijs van verzending) dat verzoekster gelijktijdig met haar zus en moeder een visumaanvraag heeft ingediend om haar pasgeboren nichtje in België te bezoeken.

De visumaanvraag voor de moeder werd wel goedgekeurd (stuk 3), doch die van verzoekster en haar zus werden geweigerd.

Dat nochtans bij de visumaanvraag van de moeder exact hetzelfde bankuittreksel werd voorgelegd als bij de visumaanvraag van verzoekster en haar zus. Dat klaarblijkelijk dit bankuittreksel in het kader van de visumaanvraag van de moeder wel werd aanvaard als bewijs van voldoende financiële banden met land van herkomst.

Dat zowel uit het rekeninguittreksel als uit de begeleidende brief van de advocaat blijkt dat de moeder maandelijks een pensioen ontvangt vanuit Nederland. De moeder van verzoekster heeft immers jarenlang legaal in Nederland gewoond, samen met haar toenmalige echtgenoot, twee zonen en twee dochters. Zij keerden allen kort na de geboorte van de twee dochters vrijwillig terug naar Tunesië waar zij sindsdien met haar dochters woont.

Uit het rekeninguittreksels blijkt dat zij elke maand een bedrag ontvangt van iets meer dan 1100 euro (transfert reçu de l'étranger). In de begeleidende brief (stuk 2) werd reeds verduidelijkt van waar deze inkomsten komen en aan de moeder van verzoekster werd het visum wel toegestaan zodat het voor de dossierbehandelaar van het visumdossier van de moeder wel duidelijk was wat de bron van de inkomsten van moeder was (stuk 3).

Maar zelfs los daarvan legt verzoekster nog voldoende documenten voor die haar voornemen om het grondgebied te verlaten aantonen:

- 1. Verbintenis tot tenlasteneming. De broer van verzoekster heeft zich garant gesteld voor verzoekster. Deze verbintenis brengt een zware financiële verantwoordelijkheid met zich mee van de broer ingeval verzoekster niet zou terugkeren. Over deze verbintenis wordt niet gesproken.*
- 2. Bewijs dat zij student is en ook haar inschrijvingsgeld heeft betaald. Verweester bevestigt dat verzoekster student is, maar neemt hierover verder geen standpunt in als bewijs van het voornemen om tijdig het grondgebied te verlaten; Ook dat het inschrijvingsgeld werd betaald voor dit schooljaar en dat de school bevestigt dat verzoekster gekend is in zijn school als regelmatig student worden niet weerhouden in de beslissing. Tevens werd een overzicht van de schoolvakanties gevoegd waaruit bleek dat zij vakantie hadden tijdens hun geplande bezoek. Wat ook het voornemen om het grondgebied te verlaten aannemelijk maakt.*
- 3. Het feit dat verzoekster inwonende is bij haar moeder in Tunesië wordt eveneens niet mee in rekening gebracht;*
- 4. Uit het feit dat verzoekster nog naar school gaat en dat zij inwonende is bij haar moeder en zus toont aan dat zij nog wel degelijk voldoende sociale banden heeft met haar land van origine;*
- 5. Verzoekster legde ook haar oud visum van 2013 voor, dat zij correct heeft gerespecteerd. Zie ook stuk 2 begeleidende brief waarin wordt verwezen naar stuk 11: Schengenvisa toegestaan van 13.06.2013 tot 27.08.2013. Ook over dit visum wordt niet gesproken in de bestreden beslissing.*

Verweester kon dan ook niet op basis van de door verzoekster voorgelegde stukken en informatie in alle "redelijkheid" beslissen dat verzoekster onvoldoende sociaal- economische banden aantoonde met haar land van herkomst, noch dat er een "redelijke" twijfel kan zijn over haar voornemen om het grondgebied te verlaten.

Dat de door de verweester genomen beslissing dan ook gebrekkig werd gemotiveerd, wat een schending uitmaakt van de materiële motiveringsplicht."

3.2. Waar verzoekster stelt, "Dat kan besloten worden dat, indien een bestuurshandeling niet degelijk gemotiveerd werd, zulks leidt tot een gemis van een wezenlijke waarborg tegen willekeur en zulks geldt als bewijs dat de Minister van Migratie -en asielbeleid en maatschappelijke integratie de haar voorgelegde middelen niet zorgvuldig onderzocht heeft en haar uitspraak niet beredeneerd heeft; Dat verzoekster van mening is dat de beslissing van de Minister gebrekkig en niet zorgvuldig werd gemotiveerd", neemt de Raad aan dat zij de schending beoogt op te werpen van de formele motiveringsplicht.

De belangrijkste bestaansreden van de formele motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de geschonden geachte materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.3. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 32, lid 1 van de Visumcode (Verordening (EG) Nr. 810/2009 van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode).

Deze bepaling luidt als volgt:

“Weigering van een visum

1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagmaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”

3.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoekster onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine. De verwerende partij komt tot deze conclusie op grond van de volgende overwegingen, die ze uitdrukkelijk als “*cumulatieve redenen*” bestempelt :

“Betrokkene bewijst dat zij student is, maar toont niet aan dat zij voldoende financiële banden heeft met het land van origine.

Betrokkene legt een bankrekening van haar moeder voor met financiële middelen, maar de oorsprong van deze middelen is ongekend wegens het ontbreken van een inkomstenhistoriek met regelmatige inkomsten op deze rekening.

Betrokkene toont onvoldoende sociaal-economische banden aan met het land van origine.”

3.5. De Raad gaat er redelijkerwijs van uit dat de overwegingen “*Betrokkene bewijst dat zij student is, maar toont niet aan dat zij voldoende financiële banden heeft met het land van origine. Betrokkene legt een bankrekening van haar moeder voor met financiële middelen, maar de oorsprong van deze middelen is ongekend wegens het ontbreken van een inkomstenhistoriek met regelmatige inkomsten op deze rekening*” samen horen. Alleszins is er geen administratief dossier en ook geen nota met opmerkingen waarin wordt verduidelijkt waarom van een studente – hoedanigheid van verzoekster die niet wordt betwist in de bestreden beslissing – wordt vereist dat ze andere financiële banden kan aantonen met het land van herkomst dan de financiële middelen waarover haar moeder beschikt. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze in haar land van herkomst inwoont bij haar moeder en de Raad beschikt over geen enkel gegeven waaruit zou blijken dat dit gegeven kennelijk onjuist is. De Raad acht het dan ook bewezen.

3.6. Verzoekster betoogt dat haar raadsman een brief heeft gestuurd naar de verwerende partij ter ondersteuning van haar visumaanvraag, waarin de situatie van verzoekster werd uiteengezet – onder meer dat ze studeert en inwoont bij haar moeder – en waarbij onder meer bankuittreksels werden

overgemaakt van de rekening van verzoeksters moeder, waaruit volgens de toelichtingen van de raadsman van verzoekster blijkt dat haar moeder maandelijks een pensioen van iets meer dan 1.100 euro ontvangt vanuit Nederland. Deze brief wordt gevoegd als stuk 2 bij het verzoekschrift en dateert van 15 januari 2019. Deze brief was vergezeld van 16 stukken waaronder “3. Bankuittreksel op naam van A.S. met bewijs van storting pensioen”. Dit stuk 3 wordt ook gevoegd bij het verzoekschrift. Het is een slecht leesbaar stuk, maar de Raad kan hieruit afleiden dat, in de periode september tot en met december 2018, verzoeksters moeder telkens wisselende bedragen kreeg, gaande van afgerond 1.136 euro tot 1.190 euro, dit telkens onder de noemer, “*Transfert reçu de l'étranger*”. Blijkens stuk 2 gevoegd bij het verzoekschrift werden de voormelde brief en de bijbehorende stukken op 17 januari 2019 per mail verstuurd naar de verwerende partij meer bepaald naar “*Kv.secretariaat@ibz.fgov.be*”. Bij gebrek aan administratief dossier en nota met opmerkingen acht de Raad het bewezen dat de betrokken brief en de daarbij horende stukken, verzonden werden naar de verwerende partij en dat ze hierover beschikte alvorens zij de bestreden beslissing trof.

3.7. De verwerende partij valt er blijkens de bestreden beslissing over dat de oorsprong van de middelen van verzoeksters moeder ongekend is “*wegens het ontbreken van een inkomstenhistoriek met regelmatige inkomsten op deze rekening*”. Evenwel blijkt uit de bestreden beslissing niet dat de toelichtingen van verzoeksters advocaat over de oorsprong van de financiële middelen van haar moeder, zoals uiteengezet in de bovenvermelde brief van 15 januari 2019, bij de beoordeling werden betrokken. Evenmin wordt uiteengezet waarom deze toelichtingen in casu niet zouden volstaan om de oorsprong van de financiële middelen van verzoeksters moeder aan te tonen.

3.8. Bij gebrek aan administratief dossier en nota kan de Raad dit alles niet verder nagaan. Verzoekster kan volledig gevolgd worden waar ze in haar verzoekschrift stelt: “*Dat kan besloten worden dat, indien een bestuurshandeling niet degelijk gemotiveerd werd, zulks leidt tot een gémis van een wezenlijke waarborg tegen willekeur en zulks geldt als bewijs dat de Minister van Migratie -en asielbeleid en maatschappelijke integratie de haar voorgelegde middelen niet zorgvuldig onderzocht heeft en haar uitspraak niet beredeneerd heeft; Dat verzoekster van mening is dat de beslissing van de Minister gebrekkig en niet zorgvuldig werd gemotiveerd.*” Dit houdt in dat de overwegingen “*Betrokkene bewijst dat zij student is, maar toont niet aan dat zij voldoende financiële banden heeft met het land van origine. Betrokkene legt een bankrekening van haar moeder voor met financiële middelen, maar de oorsprong van deze middelen is ongekend wegens het ontbreken van een inkomstenhistoriek met regelmatige inkomsten op deze rekening*” niet overeenind blijven.

3.9. De tweede overweging in de bestreden beslissing stelt, “*Betrokkene toont onvoldoende sociaal-economische banden aan met het land van origine*”.

3.10. Verzoekster wijst op de stukken die ze heeft overgemaakt ter ondersteuning van haar visumaanvraag, waaronder :

“1. Schoolattest waaruit blijkt dat zij studente is (wat ook niet wordt betwist) plus betaling van haar inschrijvingsgeld;

2. Document met overzicht van haar vakantieperiodes;

(...)

4. Informatie i.v.m. haar familiale situatie in Tunesië, met name de aanwezigheid van hun moeder bij wie verzoekster samen met haar zus inwoont.

5. Begeleidende brief van de raadsman van verzoekster met toelichting en inventaris met relevante stukken(stuk 2);

(...).”

3.11. Dit wordt ondersteund door de stukken 12, 13 en 14 die gevoegd zijn bij het verzoekschrift en waarvan de Raad aanneemt dat de verwerende partij erover beschikte samen met de begeleidende brief, dit alvorens ze de bestreden beslissing trof.

3.12. De Raad acht het samen met verzoekster kennelijk onredelijk dat de verwerende partij ondanks deze stukken van oordeel is dat verzoekster als studente in haar land van oorsprong onvoldoende sociaal-economische banden aangetoond heeft met het land van origine, minstens legt de verwerende partij niet uit waarom ze tot een andersluidend oordeel komt. Op grond van de motivering in de bestreden beslissing kan niet worden achterhaald of de verwerende partij rekening heeft gehouden met alle door verzoekster overgemaakte stukken. Verzoekster kan op dit punt opnieuw volledig gevolgd worden waar ze in haar verzoekschrift stelt “*Dat kan besloten worden dat, indien een bestuurshandeling*

niet degelijk gemotiveerd werd, zulks leidt tot een gémis van een wezenlijke waarborg tegen willekeur en zulks geldt als bewijs dat de Minister van Migratie -en asielbeleid en maatschappelijke integratie de haar voorgelegde middelen niet zorgvuldig onderzocht heeft en haar uitspraak niet beredeneerd heeft; Dat verzoekster van mening is dat de beslissing van de Minister gebrekkig en niet zorgvuldig werd gemotiveerd.” en betoogt:

“2. Bewijs dat zij student is en ook haar inschrijvingsgeld heeft betaald. Verweerster bevestigt dat verzoekster student is, maar neemt hierover verder geen standpunt in als bewijs van het voornemen om tijdig het grondgebied te verlaten; Ook dat het inschrijvingsgeld werd betaald voor dit schooljaar en dat de school bevestigt dat verzoekster gekend is in zijn school als regelmatig student worden niet weerhouden in de beslissing. Tevens werd een overzicht van de schoolvakanties gevoegd waaruit bleek dat zij vakantie hadden tijdens hun geplande bezoek. Wat ook het voornemen om het grondgebied te verlaten aannemelijk maakt.

3. Het feit dat verzoekster inwonende is bij haar moeder in Tunesië wordt eveneens niet mee in rekening gebracht;

4. Uit het feit dat verzoekster nog naar school gaat en dat zij inwonende is bij haar moeder en zus toont aan dat zij nog wel degelijk voldoende sociale banden heeft met haar land van origine.”

3.13. De Raad dient dus te concluderen dat de overweging, *“Betrokkene toont onvoldoende sociaal-economische banden aan met het land van origine”* evenmin overeind blijft.

3.14. Zelfs indien één van de in punt 3.4. vermelde overwegingen overeind zou blijven dient de bestreden beslissing te worden vernietigd, aangezien de verwerende partij van oordeel is dat het gaat om *“cumulatieve redenen”* op grond waarvan *“wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine”*. Het houdt in dat de verwerende partij van oordeel is dat slechts alle overwegingen samen genomen de bestreden beslissing kunnen schragen. Daar kan nog aan worden toegevoegd dat verzoekster ook nog kan worden gevolgd in haar betoog dat de verwerende partij tot de conclusie komt, *“dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine”* terwijl de verbintenis tot tenlasteneming die verzoeksters broer voor haar heeft ondertekend, *“een zware financiële verantwoordelijkheid met zich mee[brengt] van de broer ingeval verzoekster niet zou terugkeren. Over deze verbintenis wordt niet gesproken.”*

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 februari 2019 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA